

РЕШЕНИЕ

№ 2304

гр. София, 08.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 06.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **13840** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. Х. Л. против решение изх. № СИ94-1631/3/20.11.2012г. на директора на Столичен инспекторат (СИ). Ответникът чрез процесуален представител в писмено становище оспорва жалбата като неоснователна.

След като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

Производството по издаване на оспорения акт е образувано по писмена молба на жалбоподателя вх. № СИ94-1631/1/18.10.2012г. на СИ. С тази молба жалбоподателят е поискал да му бъде предоставено копие от жалба изх. № СИ94-1631/1/01.10.2012г. на СИ, подадена от В. И. М..

По делото са изслушани показанията на един свидетел, които съдът в настоящия състав възприема като обективни и безпротиворечиви. Установява се от тези показания, че по повод писмената молба е била проведена среща със служител при ответника, след чиито указания жалбоподателят се е съгласил да получи информация по реда на ЗДОИ. При тези обстоятелства следва да се приеме, че наред с първоначалното е било образувано и второ производство по устно искане за

предоставяне на обществена информация, което е допустимо съгласно чл.24, ал.1 ЗДОИ. Следователно и с оглед заявеното оспорване, предмет на жалбата е отказът на ответника да предостави копие от горепосочената жалба на В. М. и наред с това – постановеното решение по устното искане за обществена информация (ОИ).

Правомощията на СИ са посочени в чл.3 от Правилника за организацията и дейността на СИ към Столична община. Те се изразяват в контрол по спазването от страна на всички юридически и физически лица на територията на Столична община на нормативните актове на Столичен общински съвет, на законите и подзаконовите нормативни актове, както и на договори, по които страна е Столичната община, когато такива функции са му възложени от кмета на Столична община или от Столичен общински съвет; съдействие при предотвратяване на нарушения или преодоляване на последиците от нарушения на нормативно установения ред на територията на Столична община; при това СИ осъществява текущ, превантивен и последващ контрол, дава писмени предписания и следи за изпълнението им, както и осъществява и административнонаказателна дейност. При така уредените правомощия на СИ, директорът, който го ръководи (чл.7, ал.3, т.1 от цитирания Правилник) се явява задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ. Контролът за изпълнението на нормативните изисквания от задължените лица е инспектората; исканата ОИ се изразява в данни за дейността на СИ по конкретен сигнал. Следователно, посочената информация би служила за целта, посочена в чл.2, ал.1 ЗДОИ – да даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на СИ и директорът на последния е длъжал произнасяне искането за ОИ.

Същият орган е имал правомощието да се произнесе по първоначалното писмено искане за копие от сигнала на В. М., тъй като същият е бил отправен до СИ. С подаването на сигнала е било образувано производство по реда на Глава осма от АПК, в което производство жалбоподателят е бил страна по определението на чл.15, ал.1 АПК. Поради това, той е имал право да се запознае с преписката и всички приложени в нея документи, съгласно чл.34, ал.1 АПК, както и да получи копие от документите, които намери за необходимо, доколкото не се твърди от ответника да не разполага с техническа възможност за това. Ето защо, незаконосъобразен е отказът по писменото искане за копие от сигнала, по който производството е било образувано. По това искане неотнормими са разпоредбите на ЗДОИ и не се установява основание за административния орган да препятства упражняването на гарантираното от закона право на жалбоподателя на достъп до преписката, по която е страна.

Във връзка с доводите на ответника в насока, че е отказал предоставянето на искания документ по съображения, че е възможно жалбоподателят да заведе дело против В. И. М. е необходимо да се отбележи следното. На първо място, предположенията за възможни бъдещи действия на граждани не съставляват основание за административния орган да изпълнява задълженията си по закон. Второ, разпоредбата на чл.111, ал.4 АПК предвижда да не се образува производство по анонимни сигнали с цел да се предотврати сезирането на административните органи с произволни твърдения, а подателите на сигнали да подхождат към тази стъпка отговорно и посочвайки за себе си достатъчно данни, чрез които да бъдат идентифицирани. Трето, законът е предоставил на правните субекти възможността да се обърнат към съда, за да защитят засегнатите си права и законни интереси – чл.117, ал.1 от Конституцията. Ето защо, не е приемлива тезата, че сезирането на съда с евентуален правен спор между две лица представлява действие, насочено срещу правата и доброто име на

ответника по спора, какъвто довод е развит в писмени бележки от страна на директора на СИ.

Що се отнася до второто (устно) искане, то съгласно чл.2, ал.1 и ал.2 ЗДОИ, обществена информация (ОИ) по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Р. Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Систематичното тълкуване на разпоредбите на закона налага извода, че основанията за отказ следва да се тълкуват строго ограничително; като основни принципи са посочени откритостта, достоверността и пълнотата на информацията – чл.6, ал.1, т.1 ЗДОИ. В случая с процесното решение изх. № СИ94-1631/3/20.11.2012г. на директора на Столичен инспекторат е разпоредено да се изготви справка, с която да се даде информация за какви нарушения е подадената жалба. Подобен предмет на решение с посочено правно основание чл.28, ал.2 ЗДОИ е изцяло в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, тъй като не представлява ОИ по смисъла на специалния закон. Обществена е информацията, изложена в представеното недатирано писмо от ответника да жалбоподателя по молба вх. № СИ94-1631/1/18.10.2012г. на директора на СИ (л.11 от делото), в което се описват предприетите от служителите на СИ действия по проверка на сигнала. Именно тези сведения представляват информация за дейността на органа, за която заявителят да си създаде собствено мнение.

По изложените съображения и като прецени изцяло законосъобразността на оспорените актове на основание чл.168, ал.1 АПК съдът в настоящия състав намира, че същите не са в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното искане за възстановяване на разноските на жалбоподателя. Установява се по делото, че същият е заплатил: 15 лв. държавна такса, чиито дължим размер е 10 лв., които следва да бъдат възстановени от ответника; 150 лв. хонорар за адвокат и 1.10 лв. – други такси.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение изх. № СИ94-1631/3/20.11.2012г. на директора на Столичен инспекторат.

ОТМЕНЯ отказа на директора на Столичен инспекторат да предостави копие от документ, поискан с молба вх. № СИ94-1631/1/18.10.2012г. на Столичния инспекторат и ЗАДЪЛЖАВА директора на Столичен инспекторат в 7-дневен срок от влизане на това решение в сила да предостави исканото копие.

ИЗПРАЩА преписката на директора на Столичния инспекторът с указания по тълкуване и прилагане на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на П. Х. Л., с ЕГН [ЕГН], сумата 161,10лв. (сто шестдесет и един лев и десет стотинки) – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия:

